

са възприемани от ромите и като представители на държавата с нейната репресивна сила, и на образованието с неговия репресивно-интегриращ характер и на българското мнозинство, определящо нормите и правилата на играта в обществото. **Това предопределя властовата позиция на учителя, неговата неравнопоставеност в отношението с родителя.** В отношението с детето – учителят е носител едновременно на власт, на знание, на принуда. Той е пазач на вратата на света, до който ромите нямат пълен достъп – светът на знанията, на съвременното общество, на мнозинството.

Тази роля на учителя действително е в противоречие с действителната му роля в обществото, определяна от спадащия статус на професията, от все по-рутинния характер на дейността му. Нещо повече – в педагогическата колегия, а и според общественото мнение, учителите от ромските училища са смятани за „пониска категория учители“, работещи в неблагодарна, но и невъзнаграждаваща среда. Тази позиция на учителите в ромските училища не отразява огромните усилия, които те трябва да полагат, за да успяват да работят в среда, за която нямат нито методическа подготовка, нито методически пособия, нито подкрепа.

Така учителят, противопоставен на рома (а следователно и на децата му), същевременно няма необходимата подкрепа на собствената общност и на образователната среда.

Огромната част от професионалните му усилия остават незабелязани и невъзнаградени – нито от възпитаниците му и родителите му, нито от системата. Положението на голяма част от учителите може да бъде определение като ситуация на двойна отчужденост. Както ще видим и в драматическите постановки учителят е най-често репресивна фигура, той е в постоянно противоборство, а не в сътрудничество с децата и с техните родители. Той е външната сила, олицетворява обществото, насилието над свободното дете и над безгрижните родители.

Когато учители участват в драматизацията, ромите с удивление откриват тяхната добронамереност, разбират за техните усилия и старания, за истинското им желание да помогнат за развитието на децата.